

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

4. Ex quo, divina &c. Constitutio qua san. mem. Gregorii Papæ XIV. Literæ Apostolicæ certa excipientes delicta, & casus, in quibus Inquisiti Laici Ecclesiastica Immunitate gaudere non debent, ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

gatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, vel aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio; seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicationis mandatum & fides transumptorum.

§. 12. Ut autem præsentis Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & efficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimata fuissent; utque earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem ubique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel offensa.

Sanctio poenalis.

§. 13. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatis, sanctionis, prohibitionis, institutionis, deputationis, præfectionis, commissionis, mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, septimo Idus Maij Pontificatus Nostri Anno I.

D. 9. Maij
1725. P. A.
Primo.

P. M. Card. Prodat.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. C. Archiepiscopus Amesanus.

Loco † Plumbi.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo quinto, Indictione tertia, die verò 8. mensis Junii, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI. Divinâ Providentiâ Papa XIII. Anno secundo supra dicta Litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & in acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Baldum Apost. Cursorem.

Antonius Pellicia Magister Curforum,

Constitutio qua san. mem. Gregorii Papæ XIV. Literæ Apostolica certa excipientes delicta, & casus, in quibus Inquisiti Laici Ecclesiasticâ Immunitate gaudere non debent, confirmantur, declarantur, & ad alia etiam delicta, & casus extenduntur, ac ampliuntur: Nec non Curis Ecclesiasticis forma in eorumdem Inquisitorum extractione à locis immunibus observanda præscribitur, cum aliis ordinacionibus, & clausulis, ac derogacionibus opportunis.

IV.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

*Servus Servorum Dei; Ad perpetuam
rei memoriam.*

EX quo, divinâ disponente clementia, ad supremum universi Christiani populi regimen assumpti fuimus, considerantes debitum, quo obstringebamur, Ecclesiarum, Sacrorumque Locorum Immunitatem factam tectam, inviolatam, que ubique custodiendi inter graviore suscepi Apostolici Ministerii curas merito recenserim: diu, multumque rationes, ac media Nobiscum expendere non omisimus, quibus ipsa Immunitas in pristinum venerationis, & reverentiæ locum restitui posset, ac in omnibus Orbis Catholici regionibus ita observaretur, quemadmodum prisca Majorum Nostrorum disciplina, & vetus Canonicarum Sanctionum norma præscripsit.

Exordium à sua sollicitudine pro tuendis Ecclesiarum Immunitatibus.

§. 1. Dum hæc sollicito animo revolveremus, in oculos primùm incurrit celebris illa Constitutio à fel. rec. Gregorio Papa XIV. Prædecessore nostro edita, quæ incipit *Cum aliis*, quæ quidem Constitutione idem Gregorius Prædecessor pro Pastoralis zelo suo hunc ipsum in scopum intendens, facultates, & Indulta à quibusdam Romanis Pontificibus, ac præsertim à S. Pio V., & Sixto etiam V., Prædecessoribus iidem nostris, tunc suis, concessa aliquibus Principibus, eorumque Officialibus, & Magistratibus extrahendi, ac abducendi ab Ecclesiis, aliisque locis immunibus certorum criminum reos, & delinquentes, reformavit, moderatiusque fuit; Simul autem delictorum frequentia, unde publica tranquillitas maximè perturbatur, occurrere volens, ac impedire, quantum licebat, ne aliqua graviora à pravis hominibus patrentur sub certâ impunitatis spe, quam ex confugio ad loca immunitatis sibi parabant, nonnulla expressit, & explicavit crimina, & casus, in quibus laicos delinquentes Ecclesiasticâ Immunitate nequaquam gaudere voluit, & decrevit; ac insuper Judices constituit, qui in occurrentibus casibus, an delictum esset, nec in eadem Gregorianâ Constitutione exceptum, cognoscere, & declarare deberent; certamque demum formam in extractione prædictorum delinquentium à locis immunibus observandam stabilivit, & inviolabiliter ab omnibus perpetuè observari mandavit, quemadmodum in prædicta Constitutione anno Incarnationis Dominicæ 1591. nono Kal. Junii promulgatâ ulterius continetur.

Tenor Constitutionis Gregorii Papæ XIV.

§. 2. Quoniam verò post editam hujusmodi Constitutionem ob varias Doctorum eam interpretantium sententias, & variam itidem Curiarum Ecclesiasticarum in illius executione praxim, multiplices contentiones super vero, rectoque ejus sensu inter Ecclesiastica, & Secularia Tribu-

Confirmat innovat & extendit prout in rubr.

nalia

naliam exortæ fuerunt; quamplures Romani Pontifices, ac præsertim pia me. Clemens IX. Clemens X. & Clemens XI. Prædecessores similiter nostri de præfatis contentione dilucidâ casum exceptorum explicatione submovendis non semel, sicut accepimus, deliberarunt, facilioremque insuper eos probandi, & declarandi methodum, ut ejusdem Gregorii Prædecessoris mens plenius executioni demandaretur, Curiis Ecclesiasticis præscribere cogitabant; sed ab aliis distracti curis, ac interim morte præventi, destinata perficere nequiverunt. Hinc igitur est, quod Nos omnino expedire arbitantes, ut ejusmodi controversiis finis aliquando imponatur, eorumdemque Prædecessorum pio, atque salubri proposito inhaerentes. Motu proprio, ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuâ valitura Constitutione, in primis providam memoratû Gregorii Prædecessoris Constitutionem cum omnibus, & singulis in eâ contentis, atque dispositis amplissime confirmamus, approbamus, & innovamus, & quatenus opus sit, criminum in illâ exceptorum reis, & delinquentibus Immunitatem Ecclesiasticam suffragari nequaquam debere iterum, ac de novo decernimus, & declaramus. Præterea non absque gravi animi Nostri dolore animadvertentes ob auctam, atque in dies invalescentem perverforum hominum malitiam sæpe, ac sæpius nonnulla alia gravia crimina perpetrari, quæ non minus, quam illa in Gregorianâ Constitutione, ut præfertur, excepta, publicam quietem perturbant, proinde ad delinquentium audaciam, ac ejusmodi delictorum frequentiam, quantum fieri poterit, coercendam, pro Apostolici muneris nostri debito, ea, quæ inferius explicabuntur, statuenda censuimus.

Unicus actus Latronem efficit.

§. 3. Cum itaque prædictâ Gregorianâ Constitutione cautum sit, ut publicis Latronibus, viarumque Grassatoribus, qui itinera frequentata, vel publicas stratas obsident, aut viatores ex insidiis aggrediuntur, Immunitas Ecclesiastica minime suffragetur; non levis autem inter Doctores emerferit controversia, an quis ex unico actu publicus Lator, & Grassator dici possit, vel plures ad id actus requirantur; Nos ejusmodi controversiam dirimere intendentes, unicam tantum grassationem in viâ publicâ, aut vicinali admittam sufficere ad hoc, ut quis publicus Lator, & Grassator dici valeat, dummodò tamen grassati mors, aut membrorum mutilatio secuta fuerit, tenore præsentium definimus & declaramus.

Extensio quoad homicidia & mutilationes in Ecclesiis committentes.

§. 4. Insuper ab Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio excludimus, atque repellimus, & pro exclusis, atque repulsis haberi volumus nedum eos, qui homicidia, aut mutilationes membrorum in Ecclesiis, earumve Cæmeteriis committere audent, quemadmodum in Gregorianâ Constitutione sancitum est: verum etiam eos, qui stantes in Ecclesia, vel Cæmeterio, interficiunt stantes extra Ecclesiam, vel Cæmeterium, aut ipsi membrum mutilant: Nec nos eos, qui stantes extra Ecclesiam, aut Cæmeterium, occidunt stantes intra Ecclesiam, vel Cæmeterium, aut iis membrum mutilant: ac eos tandem, qui confugientibus vim inferunt, atque ipsos ab Ecclesiis, aliove loco immuni violenter extrahunt, & abducunt: Declarantes in quatuor præmissis casibus ejusmodi Reos non illius tantum Ecclesiæ, quam violarunt, sed cujuscumque etiam alterius Ecclesiæ Immunitate gaudere nequaquam posse, aut debere.

Bullar. Rom. Continuat. Pars II.

§. 5. Ad hæc in crimine Assassini non modò Mandatarios, qui in ipsamet Gregorianâ Constitutione aperte excipiuntur, sed etiam Mandantes, qui certum præmium, aut mercedem sive in pecuniâ, sive in aliis rebus tradiderint, aut promiserint, quamvis promissio nullum habuerit effectum, dummodò Assassinium re ipsâ patratum fuerit ab Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio excludimus, ac pro exclusis perpetuò haberi volumus, & mandamus.

Privantur immunitate Assassini Mandatarii & Mandantes.

§. 6. Excludimus pariter, repellimus, atque privamus ejusdem Immunitatis privilegio Interficietes Proximum suum animo præmeditato, ac deliberato: Falsificantes Literas Apostolicas: Ministros Montis Pietatis, vel alterius publici Telonii, aut Banci pro depositis Principis, privatarumque personarum destinati, furtum, aut falsitatem in prædictis locis committentes, cujus ratione Arca pecuniaria ita minuatur; ut poenæ ordinariæ locus sit: Adulterantes, vel detondentes quascumque Monetas aureas, vel argenteas, etiam Principum exterorum, quotiescumque in loco, aut provincia, ubi crimen admittetur, liberum habeant usum, & commercium: vel ipsas monetas confatas, adulteratas, aut detonas scienter ita expendere, & erogare præsumentes, ut fraudis conscii, atque participes cenferi possint: Illos demum, qui sub nomine Curia se introducunt in alias domos animo ibidem perpetrandi rapinas, easque re ipsâ committunt cum homicidio, aut mutilatione membrorum alicujus ex domesticis earumdem adium, vel etiam extranei, quem ibi fortè reperiri contigerit, dummodò homicidium, vel membrorum mutilatio sequatur.

Exclusio vâriorum eadem immunitate.

§. 7. Caterum cum diurnâ experientiâ compertum fuerit Curias Ecclesiasticas in casibus, qui hætenus evenerunt, difficulter probare, & consequenter declarare potuisse delictum, pro quo quis ad Ecclesiam confugerat, fuisse comprehensum in numero exceptorum, propter variam earumdem Curiarum praxim, & varias pariter opiniones Doctorum, qui antedicti Gregorii Prædecessoris mentem quoad normam ab ipso præscriptam recipiendi probationes, & procedendi ad declarationem criminum exceptorum, interpretari voluerunt: statuimus, præcipimus, & mandamus nullam in hoc de cætero haberi rationem cujuscumque interpretationis ejusdem Gregorianæ Constitutionis, quæ à quocumque Doctore prodierit, neque pravis à quibullibet Curiis, aut Tribunalibus invictæ, imò nec quarumcumque declarationum, quæ ab hujus Almae Urbis nostræ Tribunalibus, sive etiam à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ præpositorum emanaverint, quatenus præsentî nostræ Constitutioni adversentur; sed in occurrentibus casibus normam hæc à Nobis præscribendam inviolabiliter ab omnibus observari volumus, & sancimus.

Abolentur interpretationes & declarationes contrariæ.

§. 8. Quotiescumque igitur Curia Ecclesiastica à Curia Seculari fuerit requisita, ut Laicum aliquem delinquentem è loco immuni extrahi, ac illi consignari faciat, eaque super delicti excepti qualitate, ac personæ reiterate subministrata, vel acquisita sint indicia, quæ ad capturam decernendam sufficere videantur; tunc Curia Ecclesiastica ad ejusdem Delinquentis extractionem ab Ecclesiâ, aliisque locis immunibus,

De modo delinquentes è locis immunibus extrahendi.

ope, ac medio suorum Executorum, implorato etiam, quatenus opus sit, brachii secularis auxilio, & cum interventu Personæ Ecclesiasticæ ab Episcopo deputandæ, procedere teneatur, extractumque ad suos Carceres asportari, ac ibi sub tutâ custodia detineri curet, & faciat. Ubi verò ex Processu informativo desuper conficiendo constet de crimine excepto, ac insuper adversus eundem extractum talia resulentur indicia, ut crimen ab eo fuisse patratum moraliter credi possit (quæ quidem indicia juxta regulas Juris vocantur ultra torturam) eo tandem casu præfatum Extractum Ministris & Officialibus Curie Secularis tradere, & consignare possit, ac debeat, exactâ tamen, receptaque prius ab ipsis obligatione in formâ Juris validâ restituendi Extractum Ecclesiæ sub penâ excommunicationis latæ sententiæ Nobis, ac pro tempore existenti Romano Pontifici reservatæ, quatenus idem Extractus indicia contra ipsum acquisita in suis defensionibus purget, ac diluat. Quod si ea minime purgaverit, & verè delinquens repertus fuerit, Curie Seculari in ipsum tali casu, ut juris esse censerit agere, atque procedere liceat.

Confirmatur
Gregoriana
Constitutio
quoad inhi-
bitionem se-
cularibus
ullo modo in
præfatis se-
ingerendi.

§. 9. Præterea considerantes prædictum Gregorium Prædecessorem in suâ Constitutione optimo quidem jure sanxisse, ut soli Episcopi, & non alii Episcopis inferiores, etiam si locorum Ordinarii sint, aut nullius Diocesis, aut Conservatores à Sede Apostolicâ specialiter, vel generaliter deputati, cognoscere, & declarare valeant an delicta, pro quibus Inquisiti ad loca immunita confugerunt, & in eis se receperunt, sint, nec ne de genere, ac numero exceptorum: Nos providam ejusmodi dispositionem approbantes, & confirmantes, eique inhaerentes, motu, scientiâ, ac potestatis plenitudine similibus, tenore præsentium quibuscumque Magistratibus, Officialibus, & Ministris Secularibus, nec non quibusvis aliis personis cujuscumque gradus, & conditionis existant, etiam si Imperiali, Regia, Ducali, aut alia quavis mundana Dignitate, aut auctoritate præfulgeant, districtè interdicens, ac inhibemus, ne hujusmodi casus vel conficiendo processus, vel Inquisitos extrahendo à locis immunibus, vel declarando crimina ab eis admilla esse de exceptis in Gregoriana, aut in præfata nostra Constitutione, ullo pacto sese ingerant, aut immisceant. Quod si secus quidquam attentare præsumperint, ex nunc omnia in contrarium præmissorum gerenda irrita, & inania, nulliusque roboris, vel momenti perpetuò fore, ipsosque Attentantes in Censuras, & alias penas à Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis adversus eos, qui Jurisdictionem Ecclesiasticam quoquo modo lædunt, ac violant, inflicitas incurrere decernimus, & declaramus: volentes, intendentes, ac expresse mandantes, quod omnimoda cognitio, atque judicium de criminibus in Gregoriana Constitutione exceptis, & à Nobis superius explicatis, tum etiam de aliis, quæ in præfata nostra Constitutione adjiçienda, & similiter excipienda duximus, quemadmodum, ut præfertur, adjecimus, & excepimus, ad Episcopos tantum, privativè quoad omnes alios, perpetuò spectet, atque spectare debeat; & donec ipsi in occurrentibus casibus declaraverint delictum esse de exceptis, & cætera omnia à Nobis superius constituta adimpleverint, Inquisitos Ecclesiæ, vel alterius loci facri, ad quem confugerunt, immunitate gaudere tuto debere, ac in ea conservandos, & manutenendos esse statuimus, præcipimus, & mandamus.

§. 10. Universos demùm, & singulos Vene-

rabiles Fratres Nostros Patriarchas, Primate, Archiepiscopos, & Episcopos, quos hujus nostre Constitutionis Executores, deputamus, in visceribus Domini Nostri Jesu Christi hortamur, & paterna charitate admonemus, ut quanti momenti sit hoc negotium, serid cogitantes, in occurrentibus casibus qualitatè testium, & probationum pondus summo studio, ac vigilantia scrutentur, omnemque fraudem, dolum, procul arceri satagant; quin etiam Sacerdotali pectore, quotiescumque opus fuerit, iis omnibus obstant, qui ejusdem præfatis Constitutionis executionem, ac observantiam quomodocumque temerario ausu impedire præsumerent. In reliquis porro casibus tam in hac nostra, quam in Gregoriana Constitutione non exceptis, memores quàm acriter semper, & qua eximia, ac prorsus singulari animi fortitudine Majores nostri pro Ecclesiastica libertate, ac Immunitate pugnaverint, nihil de illa imminui permittant, neque sacris iuribus labem ullam irrogari patiantur, sed ea pari sane zelo, atque constantia tueri curent: ab omni tamen tumultu, ac perturbatione caventes, ne jactantiæ causa potius, quam miserationis, & justitiæ titulo, Ecclesiastica Privilegia asserere velle videantur.

Exhortatio
ad Executo-
res.

§. 11. Decernentes easdem præfatas Litteras, & in eis contenta quæcumque semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque integros, atque plenios effectus ubique fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve, quoslibet quavis præeminentiâ, & potestate fungentes, ac functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum
roborans, ir-
ritans, &
clausula su-
blata.

§. 12. Non obstantibus quibuscumque Cancellariæ nostræ Apostolicæ Regulis, nec non quoruncumque Prædecessorum Nostrorum Litteris Apostolicis, Privilegiis, Indultis, & facultatibus quibusvis Personis etiam speciali mentione dignis, & quavis quantumcumque sublimi dignitate, & auctoritate fulgentibus, & ex quibusvis etiam gravibus, ac urgentissimis causis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliâ quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio faciendâ; aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præfatis pro plenè, & sufficienter expressis,

Derogatio
contrariis.

infer-

Præfentes
publicandæ
& transsum-
ptis fides
adhibenda.

infertis, ac servatis respectivè habentes, hæc vice dumtaxat, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 13. Ut præfentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præfentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præfentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pen-
nalis.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostræ voluntatis, sanctionis, declarationis, confirmationis, præcepti, decreti, mandati, prohibitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, sexto Idus Junii Pontificatus Nostræ Anno secundo.

P. M. Card. Prodat.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. C. Archiepiscopus Amasenus.

Loco † Plumbi.

L. Martinetts.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo quinto, Indictione tertia, die vero 15. mensis Junii, Pontificatus autem SS. in Christo Patri, & D. N. D. BENEDICTI, Divinâ Providentiâ Papæ XIII. Anno secundo supra dictæ Literæ Apostolicæ affixa, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Baldum Apost. Cursorem.

Antonius Pellicia Magister Curforum.

V.

Constitutio pro Civitate Beneventana, ad quam, variis terræ motibus labefactatam, extenditur Constitutio XXII. Gregorii Papæ XIII. incipiens: *Quæ publicè utilia*, ad ornatum Urbis Romæ augendum edita A. D. 1574.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam
rei memoriam.

§. 1. Nter divinæ ultionis flagella, quæ in sacris Literis contra peccata hominum immittenda, in que sanctorum Patrum monumentis sæpe numero

Bullar. Roman. Contin. Pars I I.

immittuntur, terra motus magnos præcipuo loco numerari didicimus. Nôs ipsi, dum Beneventi, altissimi Dei voluntatè in pastoralis ministerio præpositi, adessemus, ejus potentiam & benignitatem ter manifeste vidimus, hoc flagello concussis. Nam & civitatem Nostram commovisse, potentia fuit, & firmasse, benignitatis! Non enim mortem peccatoris vult Deus, sed eum converti, & vivere, ut terræ motus flagello prætereunte, metus non transeat, sed in cordibus Nostris supersit, eoque meliores efficiamur. Itaque tertio Nostræ Archiepiscopatus anno recurrente, in prima concussione Beneventana, reliquarum summe terribili, cujus mentio Omnipotentis misericordiam Nobis ob oculos ponit. Nos cum toto Episcopo prostrati & contempti, brachio Excelis, & præfenti ope beati Philippi Neri Confessoris, Cleri & civitatis patroni, inter communes ejulatus ex lamentabili strage & ruinis erepti fuimus. Sed contra eventum quæ plurimis ovis Nostris, ædificiorum mole obruitis & exincendit. Si quidem præter episcopium utraque basilica metropolitana, & beati Bartholomæi Apostoli, colapsæ sunt: ædes quoque virginum Deo sacrarum, cœnobîa ordinum regularium, & magna pars afflictissimæ civitatis cum mœniis & turribus corruit; adeoque amplissimi Ducatus olim caput, ipsoque ævo Nostræ clarissima civitas in tristitiam & luctum conversa est.

§. 2. Nos ergo inscrutabili Dei providentiâ ex sede Beneventana ad Petri cathedram evectos decere arbitramur, post multas & graves pastorales muneris curas hanc nequaquam negligere, ut civitas, in qua Dominus per totos octo triginta annos sedere nos voluit, eodem benedicente, Apostolatus Nostræ largitatem experiantur. Quamobrem memoria repetentes damna, à tribus terræ motibus, & præsertim à primo, quem memoravimus, Benevento illata, civitatique, beati Petri Apostolorum principis, Sedisque Apostolicæ imperio subjectæ, instaurationi pro debito officii Nostræ in posterum consulere cupientes, Constitutionem pro hujus alme Urbis Nostræ ædificiis ordinandis ampliandisque, per felicis recordationis antecessorem Nostrum Gregorium XIII. editam, cum Benevento communem facere, atque ad ejus ornatum & commodum extendere decrevimus. Itaque quum novarum ædium, à Romanis civibus dilatandarum reedificationi, oblique vicinorum jactura idem Gregorius antecessor Noster prospicere vellet, provida Constitutione anno tertio sui Pontificatus vulgata, cujus initium: *Quæ publicè utilia*, super hujusmodi novis ædificationibus, emendique, & retrahendi jure vicinorum domos, quædam à jure congrui non recedentia, sed æqua eidem & consona, in iudiciis hac de re habendis, observanda, disposuit atque decrevit, ut in jam dicta Constitutione uberius legitur: quam totam hic renovatam, & præfenti huic Nostræ, veluti de verbo ad verbum insertam haberi, & censeri volumus. Nos vero, qui eandem Nostram civitatem Beneventanam, beati Petri fidelissimam filiam, verè paterno & nunquam, nisi nobiscum interituro amore complectimur, eandemque in dies per generosos cives novis ædificiis sacris & civilibus ornari & augeti cupimus, ut hoc facilius & alacrius peragatur, debitaque juris honestate servata promoveatur, prædictam Gregorianam Constitutionem, omniaque & singula in ea disposita, statuta, & servanda in dilatandis, ampliandisque ædificiis, emendisque, & retrahendis vicinorum domibus causa dilatationis, & ornatus ejusmodi, Nos Apostolica auctoritate, ad civitatem Beneventanæ utilitatem & beneficium perpetuò extendimus, diffundimus, & ampliamus, ita ut super emtionibus & retractibus domuum, sternendisque ejus-

Beneventum
terre moti-
bus, divinæ
ultionis fla-
gellis con-
cussum.

Constitutio
xxii. Grego-
rii Papæ
XIII. pro Ur-
be Roma, ad
civitatem
Beneventa-
nam extendi-
tur.

Quæ publicè
utilia